

Ти навчаєш ходити легкома
Попід хмари навислі
І гасити бентежність ума
Клоунадою мислі.

Не приймаю веселих наук,
Що гіркі, мов оливи...
Он життя виривається з рук,
Як лоша полохливе.

Он обламаний кущик бузку
Виростає, і квітне,
І ховав в сльозу боязку
Безконеччя блакитне.

Он підноситься небо, як жаль,
Понад сонця бриндушу,
І любові щаслива печаль
Переповнює душу.